

РЕШЕНИЕ

№ 5285

гр. София, 16.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.04.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2466** по описа за **2024** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на П. Р. Б., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], [улица], вх.Б, ап.2, чрез адв. М. С. от САК, срещу Решение № 5726 от 11.12.2023 г. по нахд № 15244/2023 г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 3-и състав, с което е потвърден Електронен фиш (ЕФ) серия К № 7741119, издаден от СДВР, с който за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лева на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 2, т.2 от ЗДвП.

В касационната жалба се релевират доводи за неправилност на обжалваното решение, като постановено при неправилно приложение на материалния закон, допуснати съществени процесуални нарушения и необоснованост. Касаторът твърди, че в процесния ЕФ нарушението не е описано пълно и точно касателно мястото му на извършване, което водело до неяснота дали е извършено в градска или извънградска среда. Посоченото в ЕФ място на нарушението не се установявало нито от GPS координатите на заснетото МПС, нито от снимката на поставеното „на място“ АТСС. Липсвали данни за наличие на ограничителни знаци за скорост, доколкото било отбелязано ограничение на скоростта от 90 км/ч, при липса на схема на организацията

на пътното движение в района. Твърди се порок в действията, предхождащи издаването на ЕФ, при заснемане на разположението на АТСС, тъй като приложената снимка на АТСС не установявала по категоричен начин мястото на извършване на нарушението в нарушение на чл.10, ал.3 от Наредба № 8121з-532 от 12 май 2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата (Наредба № 8121з-532/2015 г.). Липсата на снимка водела до незаконосъобразност на съставения протокол, а оттам и до липса на доказателства за място на извършване на нарушението. Претендира се касационната инстанция да отмени обжалваното решение на СРС и да постанови друго такова, с което да отмени електронния фиш.

Ответникът по касация СДВР оспорва касационната жалба чрез юрк. Х.. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XVIII-ти Касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Въззивният съд е приел от фактическа страна, че на 11.07.2023г. в 18:04 ч., в [населено място], по Околовръстен път до №454, посока от [улица]към [улица], при ограничение на скоростта от 90км/ч. за извън населено място, е установено и заснето с АТСС №MD1195 нарушение на скоростта, извършено с лек автомобил „М. Е200 ЦДИ” с рег.№ СА1 559 НМ, движещ се с превишена скорост от 18 км/ч., установена на 108 км/ч., с приспаднат толеранс от 3% - нарушение на чл.21, ап.1 от ЗДвП.

Въз основа проверка собствеността на автомобила СДВР издала Електронен фиш за налагане на глоба серия К № 7741119, с който за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, на П. Р. Б., ЕГН [ЕГН], е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лева на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 2, т.2 от ЗДвП.

При така установената фактическа обстановка СРС е приел от правна страна, че при съставянето на процесния ЕФ не са допуснати съществени процесуални нарушения и същият съответства на формата по чл.189, ал.4 от ЗДвП, вкл. чрез посочване на мястото на извършване на нарушението. Отбелязал е, че процесната система за контрол на скоростта - CORDON M2, №MD1195 отговаря на изискването на §6, т.65 от ДР на ЗДвП за АТСС и била разположена на участък от пътя съобразно приложена в АНП снимка. Определил системата като мобилна такава, установяваща нарушението на скоростта в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес. Посочил е, че към датата на деянието - 11.07.2023 г. системата е годна да засича и заснема, предвид което скоростта на движение на процесното МПС е измерена точно от годно и изправно техническо средство. Точното място на установяване и извършване на нарушението се установявало от генерирания от АТСС клип по GPS координати, в това число снимка на поставеното АТСС на пътния участък и отразено в протокола за използване на техническо средство от 11.07.2023 г., индивидуализирано като пътен участък в [населено място], по

Околовръстен път до №454, посока от [улица]към [улица], при общо ограничение на скоростта от 90 км/ч. за извън населено място, без въвеждане на ограничение с пътен знак. При максимално допустима съгласно чл.21, ал.1 от ЗДвП скорост от 90 км/ч засечената такава от 112 км/ч, при отчетен толеранс от 3 км/ч, указвала на превишение от 18 км/ч за извън населено място. За съответна на извършеното нарушение е приел наложената на основание чл.182, ал.2, т.2 от ЗДвП е глоба от 50 лева, тъй като превишаването на скоростта е с 18 км/ч., т.е. от 11 до 20 км/ч.

Касационната инстанция намира, че обжалваното решение на СРС е валидно, допустимо и правилно, постановено при правилно приложение на материалния закон, правилно разпределение на доказателствената тежест и правилно формиране на правните изводи на съда в съответствие с правилата на логическото мислене и съвкупна преценка на всички факти, обстоятелства и доказателствата, без да е допуснато изопачаването им или неправилното им тълкуване.

Административен съд – София град не установи при постановяване на решението, районният съд да е допуснал съществени процесуални нарушения. Обжалваното решение е постановено след извършване на цялостна проверка за законосъобразност на издадения електронен фиш. Фактическата обстановка по делото е правилно установена при спазване принципите на чл. 13 и чл. 14 от НПК, във вр. с чл. 84 от ЗАНН. Събрани са писмени доказателства и веществени доказателствени средства, относими към всички факти, включени в предмета на доказване. Изводите за осъществяването на правно-релевантните факти са направени след обективно, всестранно и пълно обсъждане на приобщения доказателствен материал в неговата съвкупност. В решението е обективизирана извършената от съда дейност по оценка на доказателствата, като са посочени фактите, които са приети за установени и доказателствата за това.

Правилен е изводът на решаващия съд, че обжалваният правораздавателен акт е издаден при наличие на условията, визирани в чл.189, ал.4 от ЗДвП и съдържа изискуемите в същата разпоредба реквизити. Касае се за специална разпоредба, поради което не намират приложение общите правила на чл.57, ал.1 ЗАНН. Видно от съдържанието на процесния ЕФ серия К № 7741119 на СДВР същият е издаден за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП, който урежда конкретни стойности на ограничение на скоростта в населено място, извън населено място, при движение по автомагистрала и скоростен път.

В ЕФ изрично е отбелязано ограничение на скоростта от 90 км/ч за извън населено място. Това ограничение съответства на движение на ППС от Категория В в извън населено място. Видно от другите стойности в таблицата на чл.21, ал.1 от ЗДвП движението на ППС Категория В на други територии е с други стойности, различни от 90 км/ч: ограничение от 50 км/ч за населено място, от 140 км/ч за магистрала и от 120 км/ч за скоростен път. Визираното сравнение и детайлното описание на нарушението в ЕФ са указание, че правото на защита на уличеното лице не е накърнено.

Независимо, че в ЕФ общо е посочено „гр. С.“, следва да се приеме, че посочването на населеното място не е с оглед на стойностите, посочени в чл. 21, ал.1 от ЗДвП като такива за населено място, а с оглед на последващата индивидуализация на конкретната пътна артерия. Конкретиката при описание на нарушението е допълнена с посочването на „Околовръстен път до №454, посока от [улица]към [улица]. В националното законодателство не се открива легална дефиниция за „околовръстен

път“. ЗУТ не урежда правила за околоръстен път, а в ЗДвП липсват специфични правила за движение по този път. Дължимо е тълкуване на понятието съобразно общото му използване. В Тълковния речник на българския език значение на думата околоръстен е посочено като: „който минава околоръст, който заобикаля. С пример: Околоръстно шосе“. Законът за устройството и застрояването на Столична община (ЗУЗСО) урежда общия устройствен план на Столичната община като обхващащ територията на градския и на околорадския район. В него околоръстният път на С. се споменава на едно място - в ОУП за урбанизирани територии - т.5.2 за територията, ограничена от софийския околоръстен път, южна строителна граница на [населено място], бул. Ц. Б. III - 15 м. Дължим е извод, че софийският околоръстен път не попада в урбанизираната територия на СО, а я ограничава. Това тълкуване съвпада с общозначимото, дадено в Тълкувателния речник – заобикаля. За целите на правилата за движение по пътищата се налага извод, че околоръстният път заобикаля населеното място С., т.е. той не е част от това населено място, както е уредено и в ЗУЗСО. В посочения смисъл, отбелязването в ЕФ „ограничение на скоростта от 90 км/ч за извън населено място“ не е затруднило правото на защита на уличеното лице да разбере вмененото му нарушение, както правилно е приел районният съд.

Противно на твърденията на касатора мястото на извършване на нарушение е конкретизирано в достатъчна степен чрез посочването на номер от пътния участък между [улица]и [улица]- № 454. По напълно идентичен начин е посочено мястото на извършване на нарушението в Протокол рег. № 4332р-46035 от 12.07.2023 г. по описа на СДВР, който съдържа означение, че АТСС CORDON M2, №MD1195, е било поставено на Околоръстен път до № 454, между [улица]и [улица], в която отсечка важи общото ограничение на скоростта от 90 км/ч за извън населено място. Протоколът по чл. 10, ал.3 от Наредба № 8121з-532/2015 г. е попълнен коректно с допълнителното отбелязване, че на посоченото място липсва ограничение, въведено с пътен знак. По идентичен начин е възпроизведена локацията и в снимката към процесния ЕФ К № 7741119 при съвпадение на датата и часа на извършване на нарушението, с ясна видимост на номера на процесното МПС ДК [рег.номер на МПС] . Действително, приложената в АНП снимка на разположеното на пътния участък АТСС е с недобро качество, но въпреки това ясно личи многолентовият път и табела, указваща изход за населено място. Правилно при тези данни районният съд е приел за изпълнени изискванията на чл.10, ал.1-3 от Наредба № 8121з-532/2015 г. Налице е съставен и коректно попълнен протокол съгласно приложението към наредбата, в който са отбелязани началото и краят на контролирания участък, началото и краят на времето на измерване и броят на съставените клипове. Разпоредбата на чл.10, ал.3 от наредбата урежда изискване така съставеният протокол да бъде съпроводен със снимка на разположението на уреда. Не са уредени никакви други изисквания към тази снимка, както необосновано се поддържа в касационната жалба. Напълно неоснователни са доводите на касатора за липса на протокол (не съществува нормативно изискване за „законосъобразност“ на протокола), от който извежда довод за липса на доказателства за място на извършване на нарушението. Обосновано визираната доказателствена съвкупност е навела районният съд на извод за доказаност на вмененото нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП, при съответно на чл.189, ал.4 от с.з. описание на нарушението в ЕФ.

Техническата годност на системата се установява от Решение на одобрен тип уреди за измерване №558-02-01-01/1-17-3 от 13.06.2017г. на ДИМ на Република Х. и извадка от

Регистър на вписаните средства за измерване към БИМ, протокол №020-СГ-ИСИС от 14.03.2023г. за периодичен контрол, със срок на валидност една година и заповед № А-616 от 11.09.2018 г. на ДАМТН, определяща периодичност на последващите проверки. Обосновано при тези данни СРС е приел, че техническото средство е технически годно и изготвените от него снимки са годно вещественно доказателствено средство. В случая, собственикът на автомобила не е посочил в декларация по чл.188, ал.1 от ЗДвП друго лице, на което е предоставено МПС, поради което логично му е наложено наказание в хипотезата на чл.188, ал.1, изр.1-во от ЗДвП.

Обосновано СРС е приел, че доказателствената съвкупност по делото навежда на категоричен и несъмнен извод за доказаност на нарушението по чл.21, ал.1 от ЗДвП, което законосъобразно е санкционирано със законоустановения размер на наказанието по чл.182, ал.2, т.2 от ЗДвП – глоба от 50 лв. Решението, предмет на касационна проверка, не страда от наведените касационни основания.

Предвид всичко изложено настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и съответстващо на материалния закон. Не са налице релевираните в касационната жалба касационни основания за отмяната му, поради което и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал.4 и ал. 5 от ЗАНН, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер от 80 лева.

Мотивиран от горното, Административен съд – София град, XVIII-ти Касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение № 5726 от 11.12.2023 г. по нахд № 15244/2023 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 3-и състав.

ОСЪЖДА П. Р. Б., ЕГН [ЕГН], от [населено място], [улица], ет.4, ап.47, да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи на основание чл.63д, ал.4 и ал.5 от ЗАНН юрисконсултското възнаграждение в размер от 80 лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.